

Och loya kring laget och tafla i mjugg,
Och blott öppna munnen till skratt eller hugg, —
Det vittnar helt wist
Om lyten i hjerna och hjerta.

3.

Min flicka! war blygsam — men icke så blyg
Som wore hwart öga dig wäldigt.
Låt rodnaden skrifa ditt oskuldsbetyg,
Beskedligt, men icke gunådligt.
Ty göra åt roliga gossar grimas,
Och stutta på dörren för en halfwädden fras,
Att tillgjorde, min wän! eller ock ser det ut,
Som skulle du ej tröas hdra till slut; —
Nog tro de ändå,
Att du är en dotter af Ewa.

4.

Min flicka! war god, — men dig stäfsätt ibland
Mot älskarens suckar och eder.
Beswara ej genast hans tryckande hand,
Och bönhör ej strax då han beder.
Hwad du ger till skänks, det wårderar han minst,
Och bortkastar ofta en lättfången winst:
Nej, låt honom komma och låt honom gå;
Han kommer nog åter på slutet ändå —
Och kommer han ej,
Så låtsas ej om att han saknas.

* * *

Gudfars och Gudmors W i s o r.

- 1) När jag wid ditt dop, min Son, m. m.
- 2) Blif wid, huset liksom snäckan, m. m.
- 3) Du, flicka! som dansar på blommor, och
tror, m. m.

SEDERHOLM, 1824.
Tryckt i Ecksteinska Bolktryckeriet.

Och loxa kring laget och tafla i mjugg,
Och blott dypna munnen till skratt eller hugg, —
Det vittnar helt wißt
Om lyten i hjerna och hjerta.

3.

Min flicka! war blygsam — men icke så blyg
Som more hware äga dig wärdligt.
Låt rodnaden skrifa ditt oskuldsbetyg,
Beskedligt, men icke gunådligt.
Ty göra åt roliga gossar grimas,
Och stutta på dörrn för en halfwädden fras,
Är tillglordt, min wän! eller ock ser det ut,
Som skulle du ej idras höra till slut; —
Nog tro de ändå,
Att du är en dotter af Ewa.

4.

Min flicka! war god, — men dig ståssått ibland
Mot älskarens suckar och eder.
Beswara ej genast hans tryckande hand,
Och bönhyr ej strax då han beder.
Hwad du ger till stånks, det wårderar han minst,
Och bortkastar ofta en lättfängen winst:
Nej, låt honom komma och låt honom gå;
Han kommer nog åter på slutet ändå —
Och kommer han ej,
Så låtsas ej om att han saknas.

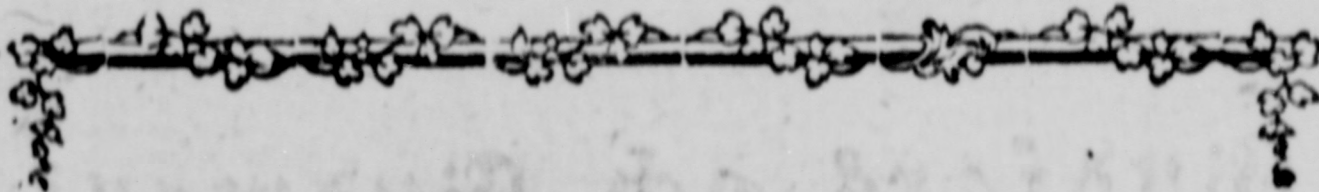
Gudfars och Gudmors Wisor.

- 1) När jag wid ditt dop, min Son, m. m.
- 2) Blif wid, huset liksom snäckan, m. m.
- 3) Du, flicka! som dansar på blommor, och
tror, m. m.

SEDERHOLM, 1824.
Tryckt i Ecksteinska Boktryckeriet.

Gudfars Wisa.

När jag wid ditt dop, min Son,
Stod att för dig swara,
Lofwade jag huld och mån
Om din barndom wara;
Du blir snart en stor person,
Läser snällt för presten
Herrans bön, Guds bud och Tron:
Gif nu akt till resten.

2.

Guld och gårdar Dig en gång
Egen möda gifwe,
Enkla råd i enkel Sång
Guffars gåfwa blifwe!
Saknar du, att dem förstå,
Annu mognadt sinne,
Till sin tid, min Son, ändå,
Göm dem i ditt minne!

2.

Lär dig, tidigt i din wår,
Sky och hata flården:
Wårdet man af flådreñ får,
Lumpnast är af wården.
Granna spånnen, ring och ur
Lysa wål på balen;

— 5 —

Men der står en björn på lur,
När du går ur salen.

4.

Helst i måttlighetens krets
Sök ditt sällskap finna:
Dagat skådar bäst tillfreds
Hwad man sjelf kan winna.
Farslig boning, sparsamt bord,
Mors och döttrars snällhet,
Fromma hjertan, glada ord
Göra lifwets sällhet.

5.

Sök ett lefnadstillstånd nå,
Lagom afundswärdigt:
Stort palats får halfbyggt stå,
Måttligt hus blir färdigt.
Den, som åtrår, flokt förnöjd,
Jemte hwad han behöfwer,
Vinner det, och, till sin fröjd,
Merndels litet öfwer.

6.

Arbetsam och full af hopp,
Finn all möda liten;
Solen går så wänlig opp,
När han lyser fliten.
Skad framsteg, skad ro,
Större fröjd af lifwet,
Och ett trefligt, eget bo.
Snart i perspektivet.

7.

Ordning gör all möda lätt,
 Haf det lag i minnet.
 Hafs och slurf i lefnadsfätt,
 Tyngd och qwal i sinnet.
 Hurtig gerning plår behag,
 Lugn och lårtnad gifwa;
 Tung som bly plår, dag från dag,
 Andflydd gerning blifwa.

8.

Slöfare i unga år,
 Du i åldren tigger.
 Slanten, enkel då han går,
 Naglar då han ligger.
 Versör värda penningen
 Summa utaf tingen;
 Allas tjenst vill ägnas den,
 Som behöfwer ingen.

9.

Wid beslutad sak behåll
 Håg och tankar fasta.
 Lösligt sinne är en boll,
 Hwarmed alla fasta.
 Den, till allting lätt och gen,
 Stundligt ömsar hågen,
 Wacklar jemt, föraktligt flen,
 Som en spån på wägen.

10.

Var i lag, ej rädd och flygg:
 Wändan blott fördröses.
 Gerna rides på dens rygg,
 Som för alla fördröses.
 Mins, att du ett värde har
 Blott som menska redan.
 Wördsam, blysam, höflig war,
 Eldm all stillnad sedan.

11.

Stig för winning eller hot
 Ej från sanning neder!
 Yngling! mins på denna rot
 Grönsta wäl och heder.
 Alltför sent, i ångrens år,
 Ljugarn det får sanna,
 När föraktet redan står
 Inbrändt på hans panna.

12.

Led du nånsin ofdrödt?
 Ödmis den i ditt minne?
 Wäl; det högre ära sate
 I ett rättwist sinne.
 Tänk en dag, min son! hur skönt,
 Om du säga torde:
 Drött jag af mången rönt,
 Men åt ingen gjorde.

13.

Hvem är afundsvård? Den man,
Som wålgerning öfwar.
Dubbelt, dubbelt nuter han
Hwad han sig beröfwar!
Alldrig en dryck watten den
Att en ustring råckte,
Som ej tror en menskowån,
Sällast af sitt slägte.

14.

Döden, allas säkra lott,
Allas öden jemnar,
Deras, som dig föregått,
Deras, som du lemnar.
Skälf ej fegt för gråhwens namn,
Hwadän dock ei skoning;
Den är, tro mig, glädjens hamn
Eller hwilans boning.

Gudmors wisor.

Blif wid huser, liksom snäckan,
Flicka, Enka, eller Fru;
Men sätt icke, liksom snäckan,
Allt i ytan, låra du!

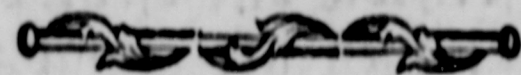
2.

Tala alltid, liksom flockan,

Wigtigt, afmått och bestämt,
Men ej bullra, liksom flockan,
Att du höres långt och jemt.

3.

På en fråga, liksom Eko,
Svara snart, och utan twång,
Men haf icke, liksom Eko,
Sista ordet hwarje gång.

Du, flicka! som dansar på blommor, och tror.
Att mågen skall alltid bli sådan:
Tag mot några råd af din erfarna mor,
Förrän du blir wis utaf wådan.
Mog ser jag du kan båd' fatkes och gavott,
Och myser så slug i din nåpna kapott;
Dock wille jag se, hur du lexan förstod,
Som lärde: war glädlig och blygsam och god —
En wara det rått,
Min flicka! det har sina sidor.

2.

Min flicka! war glad — men i nöjenas dans
Låt ärbarhet anförä ringen;
Det glädliga suset är älskligt med sans;
Men urwadder älskas af ingen.
Att aldrig ha roliat der allware rår,
Och hålla konselj uti winklar och vrår,